

mijmering / een beetje geluk

Wij maken in ons asielbeleid onderscheid tussen vluchtelingen die hun leven niet zeker zijn in hun thuisland en vluchtelingen die daar geen toekomst (meer) zien. De ene groep loopt acuut gevaar,

de andere niet. Maar als ik luister naar de afzonderlijke verhalen van asielzoekers gun ik ze allemaal een beter leven, desnoods hier. In levensgevaar zijn is erg, maar uitzichtloosheid, zeker in gortdroge, leeggeroofde en corrupte landen, betekent in veel gevallen een langzame dood, lichamelijk en geestelijk.

Bij mij in de buurt sjouwen met regelmaat types rond van wie ik me afvraag wat ze hier doen. Ze werken niet, een sociaal kader lijken ze niet te hebben, veel te makken hebben ze zo op het oog ook niet. Zijn ze hier zélf gekomen, alléén, na een ellendige tocht in een krakkemikkig bootje? Zijn ze tweedegeneratie en in de loop van de tijd losgeraakt van hun wellicht conservatieve islamitische ouders? Maar belangrijker vind ik de vraag: zijn ze hier een beetje gelukkig? Een beetje geluk is toch het minste waar je in je leven recht op hebt? Ik heb mijn twijfels. Ze komen op mij over als verdoolde zielen. Ze zijn gehuisvest, hebben waarschijnlijk een uitkering en allemaal zeer nadrukkelijk een telefoon, maar ik zie ze vaak maar wat hangen tegen een muur, zitten in het bushokje, een beetje verdwaasd door de buurt banjeren. Ze waren ginds kansloos, maar ze zijn het hier ook. Misschien is mijn blik te somber en ik wéét het natuurlijk ook niet van al die mensen, maar ik realiseer me bij het zien van elke in mijn ogen verdoolde ziel – hier of ver weg – dat hij of zij niet minder is dan ik. Dat ze allemaal kleine kinderen zijn geweest met een vader en moeder, verwachtingsvol, maar dat in hun leven al die verwachtingen successievelijk zijn afgebroken.

In een tv-programma over weeskinderen in een straatarm Afrikaans land zei een manneke met van die enorme bruine ogen in een stoffig snuitje dat hij graag dokter wilde worden als hij groot was. Mijn hart hilde. Ik help het hem hopen, maar hij moet van zo ver komen ...